

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1726/22-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Lidije Rostaš, članova vijeća te sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Elvisa Burčula iz Zagreba, Brune Bušića 18, kojeg zastupa opunomoćenik Željko Žganjer, odvjetnik u Zagrebu, Kneza Višeslava 11, protiv tuženika Ministarstva obrane, Zagreb, Trg kralja Petra Krešimira IV 1, radi prestanka djelatne vojne službe, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3352/21-6 od 2. ožujka 2022., na sjednici vijeća održanoj 23. studenog 2022.

p r e s u d i o j e

- I. Poništava se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-3352/21-6 od 2. ožujka 2022. i odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Ministarstva obrane, klasa: UP/I-140-01/21-02/141, urbroj: 512M2-0101-21-1 od 19. listopada 2021.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda poništeno je rješenje Ministarstva obrane, klasa: UP/I-140-01/21-02/141, urbroj: 512M2-0101-21-1 od 19. listopada 2021. (točka I. izreke) te je naloženo tuženiku da u roku od 15 dana tužitelju naknadi trošak upravnog spora u iznosu 6.250,00 kuna (točka II. izreke).
2. Navedenim rješenjem tuženika utvrđeno je da tužitelju prestaje djelatna vojna služba s datumom 20. listopada 2021., uz častan otpust s mogućnošću ostvarivanja prava na starosnu mirovinu (točka 1. Izreke) te da ostvaruje pravo na isplatu otpremnine određenu posebnom odlukom (točka 2. Izreke).
3. Tuženik je podnio žalbu protiv prvostupanjske presude zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, kao i odluke o troškovima upravnog spora. Tuženik u žalbi u bitnom iznosi kronološki slijed predmeta stvari iz kojeg proizlazi da je tužitelj od 14. listopada 2020. do 14. listopada 2021. bio na dužnosti zapovjednika Počasno – zaštitne bojne, Glavnog stožera Oružanih snaga RH, a da je s danom 15.

listopada 2021. stavljen na raspolaganje na rok od tri mjeseca. Navodi da je člankom 64. stavkom 1. podstavkom 1. Zakona o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske („Narodne novine“ 73/13., 75/15., 50/16., 30/18. i 125/19.; dalje: ZSOS) propisano da se djelatna vojna osoba stavlja na raspolaganje po isteku roka na koji je imenovana, raspoređena, upućena ili ako je razriješena dužnosti, na rok od tri mjeseca. Citira druge relevantne zakonske propise te navodi da je načelnik Glavnog stožera oružanih snaga RH predložio imenovanje tužitelja na dužnost zapovjednika Počasno – zaštitne bojne, Glavnog stožera Oružanih snaga RH, s danom 15. listopada 2021. na rok do 31. prosinca 2021., na što ministar obrane nije dao zakonski propisanu suglasnost. Iznosi daljnji tijek navodeći da je Predsjednik Republike Hrvatske, na prijedlog načelnika Glavnog stožera oružanih snaga RH, donio Odluku o produženju Odluke o imenovanju vojnog zapovjednika od 14. listopada 2021. kojom se tužitelju produžuje imenovanje na dužnost zapovjednika Počasno – zaštitne bojne, Glavnog stožera Oružanih snaga RH na rok do 31. prosinca 2021. te je Glavni stožer Oružanih snaga RH rješenjem od 18. listopada 2021. proglasio ništavim rješenje od 14. listopada 2021. kojim se tužitelj stavlja na raspolaganje. Ističe da je Odluka o produženju Odluke o imenovanju vojnog zapovjednika od 14. listopada 2021. u suprotnosti s člankom 7. stavka 1. točke 10. Zakona o obrani („Narodne novine“ 73/13., 75/15., 27/16., 110/17., 30/18. i 70/19.; dalje: ZO) jer je potrebna suglasnost ministra obrane. Stoga, tvrdi da je takva odluka nezakonita. Ističe da stav prvostupanjskog suda iz pobijane presude nije osnovan te navodi da je osporeno rješenje tuženika od 19. listopada 2021. doneseno na temelju članka 205. stavka 4. ZSOS-a i članka 6. stavka 1. Zakona o pravima iz mirovinskog osiguranja djelatnih vojnih osoba, policijskih službenika i ovlaštenih službenih osoba („Narodne novine“ 128/99., 16/01., 22/02., 41/08., 97/12. i 118/12.; dalje: ZPMO). Citirajući relevantne propise navodi da osporeno rješenje tuženika od 19. listopada 2021. sadrži sve potrebne elemente te je na zakonu osnovano. Upire na okolnost da ZO propisuje da Ministarstvo obrane obavlja poslove koji se odnose na planiranje i personalne politike u Ministarstvu obrane te planiranje i nadzor nad upravljanjem osobljem i profesionalnim razvojem pripadnika Oružanih snaga RH, slijedom čega ministar obrane, kao čelnik tijela državne uprave, utvrđuje potrebe službe i navedenu ovlast zakonodavac nije dao drugom tijelu. Stoga je, u skladu s navedenim ovlaštenjem, ministar obrane donio Plan izdvajanja osoblja za 2021. od 3. ožujka 2021., u kojem je točkom 3.14. propisano da iznimno, zbog potreba službe, mogu dodatno biti izdvojene djelatne vojne osobe koje ispunjavaju uvjete za starosnu mirovinu. Iznosi da je, slijedom navedenog, pogrešan stav prvostupanjskog suda da je tužitelju prestala djelatna vojna služba suprotno općim uvjetima za prestanak djelatne vojne službe koji su propisani člankom 6. stavkom 1. ZPMO-a, budući da je za tužitelja utvrđeno da je na dan 20. listopada 2021. imao navršениh 40 godina, 11 mjeseci i 28 dana mirovinskog staža te 27 godina, 11 mjeseci i 16 dana mirovinskog staža na poslovima na kojima se staž osiguranja računa s povećanim trajanjem. Ističe da je pogrešan stav prvostupanjskog suda u pogledu „Izvida iz popisa djelatnih osoba za izdvajanje“ jer to nije pravni institut niti obvezujući dokument već pomoćni alat Uprave za ljudske potencijale Ministarstva obrane. Upire na dosadašnju sudsku praksu Upravnog suda u Zagrebu, koja je potvrđena presudama ovog Suda te koje prilaže uz žalbu, a u kojima je, navodi, u istim pravnim stvarima zauzet suprotan stav od onoga u osporavanoj presudi. Predlaže da ovaj Sud poništi prvostupanjsku presudu.

4. Tužitelj u odgovoru na žalbu navodi da je žalba tuženika neosnovana te da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da rješenje tuženika od 19. listopada 2021. mora imati precizno individualizirane razloge o tome zašto je upravo konkretnu djelatnu vojnu osobu potrebno izdvojiti iz državne vojne službe te da nije dovoljno navoditi općenite razloge koji se odnose na postavljene ciljeve reforme strukture i veličine obrambenog sustava. U protivnom bi, smatra, tuženik općenitim, neodređenim i proizvoljnim razlozima odlučivao o važnom pitanju kao što je prestanak djelatne vojne službe određene djelatne vojne osobe. Smatra da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da osporavano rješenje ne sadrži pozivanje na t. 3.14. Plana izdvajanja osoblja za 2021., što je vidljivo iz obrazloženja pobijanog rješenja tuženika. Smatra da je dosadašnja sudska praksa priložena uz žalbu neprimjenjiva jer iz priloženih presuda proizlazi da popis djelatnih vojnih osoba za izdvajanje nije samo „pomoćni alat“, već jedan od stalnih dokumenata koji se pribavlja i koristi u postupku odlučivanja o prestanku djelatne vojne službe. Predlaže da ovaj Sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

5. Žalba je osnovana.

6. Ispitivanjem pobijane prvostupanjske presude sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.; dalje: ZUS), ovaj Sud je utvrdio da postoje žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

7. Iz stanja spisa predmeta proizlazi da je po službenoj dužnosti, na temelju odredbe članka 205. stavka 4. u vezi s člankom 216. ZSOS-a i članka 6. stavka 1. ZPMO-a, doneseno rješenje kojim tužitelju prestaje djelatna vojna služba s danom 20. listopada 2021. uz častan otpust s mogućnošću ostvarivanja prava na starosnu mirovinu.

8. Naime, u provedenom postupku je utvrđeno da je donesen Plan izdvajanja osoblja za 2021. godinu, klasa: 805-01/21-01/1, urbroj: 512-01-21-31 od 3. ožujka 2021., a u kojem je u t. 3.14. predviđeno da, iznimno od točaka 3.3. do 3.12. toga plana, u skladu s odredbom članka 205. stavka 4. ZSOS-a, zbog potreba službe se mogu dodatno izdvojiti djelatne vojne osobe koje ispunjavaju uvjete za mirovinu po članku 6. ZPMO-a te da će se izdvajanje provoditi do brojčane veličine i u skladu s činom i dinamikom izdvajanja utvrđenim planom.

9. Odredbom članka 205. stavka 1. ZSOS-a prestanak službe po sili zakona reguliran je na način da je propisano da djelatnoj vojnoj osobi služba prestaje po sili zakona, između ostalog, i sukladno točki 9. na temelju rješenja ministra obrane o prestanku službe zbog potreba službe u skladu sa zakonom kojim se uređuju prava iz mirovinskog osiguranja djelatnih vojnih osoba, s posljednjim danom kalendarske godine u kojoj prema alineji 2. brigadir/kapetan bojnog broda ima navršenih 58 godina života i 40 godina mirovinskog staža. Stavkom 4. navedenog članka propisano je da iznimno od stavka 1. točke 9. toga članka djelatnoj vojnoj osobi služba može prestati na temelju rješenja ministra obrane o prestanku službe zbog potreba službe u skladu sa zakonom kojim se uređuju prava iz mirovinskog osiguranja djelatnih vojnih osoba i prije ispunjenja uvjeta iz stavka 1. točke 9., danom utvrđenim rješenjem.

10. Prema odredbi članka 6. ZPMO-a određeno je da na temelju rješenja nadležnog ministra, odnosno čelnika tijela sigurnosno-obavještajnog sustava o prestanku službe zbog potreba službe osiguranik može ostvariti pravo na starosnu mirovinu, bez obzira na godine života, kada navršši mirovinski staž od najmanje 30

godina, od toga najmanje 15 godina mirovinskog staža na dužnostima, odnosno na poslovima na kojima se staž osiguranja računa s povećanim trajanjem prema odredbama toga Zakona i drugih propisa kojima je bila uređena djelatna vojna služba, služba policijskih službenika i ovlaštenih službenih osoba pravosuđa (stavak 1.).

11. Podaci spisa pokazuju da je na temelju podataka o mirovinskom stažu utvrđeno da su ispunjeni propisni uvjeti o navršениh 30 godina mirovinskog staža, od toga najmanje 15 godina mirovinskog staža na dužnostima, odnosno poslovima na kojima se staž osiguranja računa s povećanim trajanjem u smislu odredbe članak 6. navedeno Zakona. Naime, prema podacima spisa proizlazi da tužitelj na dan 20. listopada 2021. ima navršениh 40 godina, 11 mjeseci i 28 dana mirovinskog staža te 27 godina, 11 mjeseci i 16 dana mirovinskog staža na dužnostima, odnosno na poslovima na kojima se staž osiguranja računa s povećanim trajanjem, što je i u pobijanog presudi suda prvog stupnja utvrđeno nespornim.

12. Nadalje, iz stanja spisa proizlazi da je u provedbi postupka izdvajanja osoblja zbog potreba vojne službe tužitelj bio pozvan u Personalnu upravu Glavnog stožera OS radi provedbe personalnog savjetovanja te upoznat s okolnostima izdvajanja s pravom na mirovinu sukladno članku 6. ZPMO-a.

13. Neosnovano je tužiteljevo pozivanje u odgovoru na žalbu na okolnost da nije naveden na Izvodu iz popisa djelatnih vojnih osoba za izdvajanje za Počasno – zaštitno bojnu od 30. ožujka 2021., budući da iz stanja spisa predmeta proizlazi da je bio upoznat s činjenicom da je predviđen za izdvajanje na temelju članka 6. ZPMO-a.

14. Stoga, ovaj Sud se ne slaže s utvrđenjima prvostupanjskog suda da osporeno rješenje tuženika mora imati precizno individualizirane razloge o tome zbog čega je upravo konkretnu djelatnu vojnu osobu potrebno izdvojiti iz djelatne vojne službe. Visoki upravni sud je, u činjenično istim i okolnosno primjenjivim predmetima, već zauzeo svoje stajalište koje je primjenjivo i u ovom predmetu. Radi se o presudama ovog Suda poslovni broj: Usž-3527/20-2 od 16. prosinca 2020. i poslovni broj: Usž-1815/21-3 od 5. svibnja 2021., a u kojima je mjerodavna odredba članka 6. ZPMO-a i u kojima su djelatne vojne osobe izdvojene iz djelatne vojne službe budući da su ispunjavale uvjete propisane tim člankom zakona.

15. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog Suda, žalbenim prigovorima je dovedena u sumnju pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude. Stoga je, na temelju odredbe članka 74. stavka 2. ZUS-a, valjalo poništiti prvostupanjsku presudu te primjenom odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odbiti tužbeni zahtjev (točka I. izreke).

16. Budući da tužitelj nije uspio u upravnom sporu, na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a, poništena je i odluka o trošku upravnog spora iz točke II. izreke prvostupanjske presude te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora (točka II. izreke).

U Zagrebu 23. studenog 2022.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović

Broj zapisa: **eb315-50882**

Kontrolni broj: **0aa00-75709-7d39a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ljiljana Karlovčan-Đurović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.